

der drister sig til at staa op paa Talerstolen" og interpellere Rigsdagskandidaterne; men vi vægrer os ved at tro, at der ikke skulde findes mindst en Kvinde i enhver Valgkreds i Landet, som kan samle det fornødne Mod sammen til, med sin trykte Interpellationsseddel i Haanden, at vove sig frem paa Valgtribunen.

En anden Indsender henstiller til Overvejelse, om ikke „Valget af de Medlemmer, som skal sidde i Valgretsudvalget direkte bør lægges i Fællesmødets Hænder“.

Vi henstiller til vedkommende Indsender at bringe dette Spørgsmaal frem paa Fællesmødet til Sommer.

Vi ønsker blot endnu at tilføje, at om end Indlæggenes Mængde og vort Blads Lidenhed denne Gang har gjort det umuligt at optage alt det indsendte, saa bør dog ingen, som nu eller senere har noget paa Hjærte, de gjerne vil have frem i Bladet, holde sig tilbage, og om end vi ikke i et og alt er enig med de ærede Indsendere, saa har det dog været en Glæde at modtage deres Indlæg, fordi det vidner om Liv og Interesse.

Redaktionen.

En alvorlig Sejr for Kvindesagen.

For 3 Aar siden enedes en større Skare af Københavns Kommunal lærerinder om at indgaa til Kommunalbestyrelsen og Skoledirektionen med et vel motiveret Andragende om, at Kvinder maatte faa samme Adgang til de overordnede Poster indenfor den offentlige Skole som Mænd. Efter en interessant og løfterig Forhandling indenfor Kommunalbestyrelsen *vedtoges det at imødekomme Andragendet*, og derefter fik Lærerinderne ganske samme Ret til at søge Inspektørposterne, som Lærerne hidtil havde haft (og med ganske den samme Løn).

Siden den Tid er der imidlertid kun ansat en eneste Kvinde, nemlig Frk. Haunstrup, og det er ved en Pigeskole i et af de indlemmede Distrikter, mens der i det samme Tidsrum er ansat 4 Mænd. Saa kom der i Efteraaret en Forespørgsel fra Borgerrepræsentanterne, som lyste efter de kvindelige Inspektører. Men da Kommunalbestyrelsen ikke — i hvert Fald for Tiden — vil oprette flere særlige Pigeskoler for ikke at fjerne sig for langt fra Fællesundervisningen, som jo mulig bliver indført i en ikke alt for fjern Fremtid, saa har nu endelig Skoledirektionen taget Skridtet fuldt ud og har resolut ansat en Lærerinde, Frk. Prætorius, som *Inspektør ved en blandet Skole*, hvor Halvdelen er Dreng og Halvdelen Piger,

og hvor Lærerpersonalet derfor ogsaa bestaar af baade Mænd og Kvinder.

Det er en af de almindelige, store, københavnske Skoler, beliggende i Tietgensgade, hvor nu Frk. Prætorius — som den første — skal vise os, hvorledes Kvindehaand og Kvinde snille i Forbindelse med Takt og Dannelse kan klare de mange Vanskeligheder, som en saa udsat Post let vil byde.

Mens Regering og Rigsdag endnu grunder paa, hvorvidt det kan gaa an at aabne Kvinder Adgang til Statens Embeder, har nu Københavns Kommune vist, at den ikke er bange for noget lignende, og vi Kvinder lykønsker Skolen i Tietgensgade til, at den i Praksis faar Gavn af Kvindesagen.

Anne Bruun.

Vore Børn.

„Samfundet og Børnene“. Kriminalretsassessor *Axel Petersen*. (Gads Forlag).

Det er et overordentlig fortjenstfuldt Arbejde, der er nedlagt i ovennævnte historiske Redegørelse for Statens og Samfundets Stilling til den forsømte og forvildede Ungdom. I stilfærdige og saglige Ord er der her oprullet et Stykke Kulturhistorie, der kan vække Glæde ved Synet af, hvad der er naaet, navnlig i de sidste 70—80 Aar, og som skaber ny Drivkraft ved at vække Forstaaelsen af, hvor stort et Arbejde der stadig er at gøre.

En „Børnesag“, siger Forf. i sin Indledning, har der altid eksisteret i de civiliserede Samfund, der ikke har kunnet skyde det Spørgsmaal fra sig, hvad der skulde gøres med de Børn, der savnede Hjem, dem, der forsømtes eller mishandlede, dem, der skejdede ud, og dem, der ved forbryderske Handlinger satte sig op mod den samfundsmæssige Orden.

Forf. skildrer først Lovgivningsmagtens Stilling til Sagen. Den kendte 2 Grupper: en der krævede Barmhjærtighed og en der krævede Tugt. Men paa en underlig Maade blev disse Formaal blandede sammen i de, først paa Chr. IV.'s Tid oprettede Tugt- og Børnehuse for fattige, vanartede og vanrøgtede Børn. Statens merkantilistiske Interesse for den hjemlige Industris Opdyrkning overskyggede desuden de pædagogiske Krav. Børnene skuldes holdes til nyttigt Arbejde, men da der foruden de højst forskelligartede Børn ogsaa optoges voksne Løsgængere til Tvangsarbejde, blev der ikke Tale om nogen virkelig Opdragelse.

Juridisk set var Forholdet fra jyske Lov saaledes, at Børn under 14 Aar ikke kunde paadøm-